

Nadeelcompensatieregeling kabels en leidingen 2027 (Nadeelcompensatieregeling Lansingerland 2027)

Intitulé

Besluit van het college van de gemeente Lansingerland houdende regels omtrent het toekennen van nadeelcompensatie (schadevergoeding);

gelet op artikel 2.14 Algemene Verordening Ondergrondse Infrastructuur 2027;

besluit vast te stellen de Nadeelcompensatieregeling kabels en leidingen 2027.

1. Algemene bepalingen

Artikel 1.1 Begripsbepalingen

De begripsbepalingen van de Algemene Verordening Ondergrondse Infrastructuur 2027 (AVOI 2027) zijn op deze nadeelcompensatieregeling van toepassing tenzij in deze regeling daarvan uitdrukkelijk wordt afgeweken.

In deze regeling wordt verstaan onder:

aanvraag: een aanvraag om nadeelcompensatie wegens het nemen van maatregelen aan kabels of leidingen;

AVOI: Algemene verordening ondergrondse infrastructuur gemeente Lansingerland 2027

belanghebbende: netbeheerder die schade lijdt als gevolg van een verzoek tot het nemen van maatregelen;

liggingsduur: de tijd die verstreken is tussen de datum waarop de vergunning van kracht is geworden en de datum waarop de vergunning wordt ingetrokken of gewijzigd. Voor kabels of leidingen die zijn aangelegd met een melding conform artikel 2.1, derde lid, van de AVOI geldt als liggingsduur de tijd die is verstreken tussen de datum van ontvangst van de melding en de datum waarop een verzoek tot het nemen van maatregelen is verstuurd;

maatregel: verlegging, verplaatsing, (tijdelijke) bescherming, of verwijdering van kabels of leidingen;

nadeelcompensatie: bedrag dat op basis van deze regeling als schadevergoeding wordt toegekend aan de belanghebbende;

schade: financieel nadeel dat de belanghebbende lijdt als gevolg van een besluit tot wijziging of intrekking van een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, vierde en vijfde lid, van de AVOI;

verzoek tot het nemen van maatregelen: een verzoek van het college inhoudende de intrekking of wijziging van een vergunning op grond van artikel 2.7, vierde en vijfde lid van de AVOI, dan wel de rechtmatige uitoefening door het college van zijn publiekrechtelijke bevoegdheid of taak, met de daaraan verbonden verplichting tot het aanpassen of verwijderen kabels of leidingen;

vitale transportkabels en/of -leidingen:

Kabels en/of -leidingen die tot het transportnet behoren, zijnde:

- a. elektriciteitskabels van hoofdspanningsstations naar middenspanningsstations met een nominale spanning hoger dan 23 kV of
- b. gasleidingen met een nominale druk hoger dan 8 bar, of
- c. water- en overige vloeistofleidingen die verantwoordelijk zijn voor de levering van drinkwater in meerdere gebieden en/of dorpskernen met een nominale diameter groter of gelijk aan 300 mm of
- d. warmteleidingen (de hoofdleiding): met een nominale diameter groter of gelijk aan 80 mm.

Artikel 1.2 Toepassingsbereik

1. Deze regeling is van toepassing op aanvragen om schadevergoeding als bedoeld in artikel 2.14 AVOI 2027 en artikel 4:126, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht, als de schade wordt veroorzaakt door het intrekken of wijzigen van de vergunning op grond van artikel 2.7, vierde en vijfde lid AVOI 2027.
2. Deze nadeelcompensatieregeling is niet van toepassing op:
 - a. kabels ten dienste van een openbaar elektronisch communicatienetwerk;
 - b. kabels en leidingen in beheer bij de gemeente, de openbare verlichting die in eigen beheer is van de gemeente daaronder begrepen;
 - c. kabels of leidingen die niet vallen onder één van de categorieën openbare werken als bedoeld in hoofdstuk 10 van de Omgevingswet.

2. Nadeelcompensatie

Artikel 2.1 Algemeen

De juridische grondslag waarmee een kabel of leiding ligt, moet worden aangetoond door de belanghebbende.

Artikel 2.2 Kabels of leidingen binnen beheergebied

1. Als kabels of leidingen zijn gelegen binnen beheergebied wordt de hoogte van nadeelcompensatie vastgesteld aan de hand van de liggingsduur van de aan te passen kabels of leidingen. Als de liggingsduur niet door de belanghebbende kan worden aangetoond, wordt uitgegaan van een liggingsduur langer dan vijftien jaar of dertig jaar voor vitale leidingen.
2. Onverminderd het bepaalde in het vijfde lid van dit artikel, bedraagt de te vergoeden nadeelcompensatie bij een liggingsduur tot vijf jaar in beginsel 100% van de schade.
3. Onverminderd het bepaalde in het vijfde lid van dit artikel, bedraagt de te vergoeden nadeelcompensatie bij een liggingsduur vanaf vijf jaar tot en met vijftien 80% van de schade vanaf het zesde jaar tot 0% vanaf het zestiende jaar, zoals weergegeven in het schema in bijlage 1 bij deze regeling.
4. Onverminderd het bepaalde in het vijfde lid van dit artikel, bedraagt de te vergoeden nadeelcompensatie voor vitale transportkabels en/of -leidingen bij een liggingsduur vanaf vijf jaar tot en met dertig jaar bedraagt de nadeelcompensatie 80% van de schade vanaf het zesde jaar tot 0% vanaf het éénnendertigste jaar, zoals weergegeven in het schema in bijlage 2 bij deze regeling.
5. Bij een liggingsduur langer dan de termijnen genoemd in lid 3 of lid 4 wordt geen nadeelcompensatie toegekend.

Artikel 2.3 Kabels of leidingen buiten beheergebied

Als kabels of leidingen zijn gelegen in of op gronden die niet in beheer zijn van de gemeente en de maatregelen moeten worden genomen vanwege de rechtmatige uitoefening door het college van zijn publiekrechtelijke bevoegdheid of taak, dan bestaat de nadeelcompensatie, ongeacht de liggingsduur, in beginsel uit de kosten van ontwerp en begeleiding en uitvoeringskosten. De materiaalkosten en kosten van uit en in bedrijf stellen komen niet voor vergoeding in aanmerking.

Artikel 2.4 Kabels of leidingen die liggen met een zakelijk recht of gedoogplicht

Als kabels of leidingen zijn gelegen in gronden die in eigendom zijn van belanghebbende of als ten behoeve van de kabels of leidingen een zakelijk recht of een gedoogplicht op grond van hoofdstuk 10 van de Omgevingswet is gevestigd, wordt de schade bij besluiten tot verwijdering of verlegging in beginsel volledig vergoed.

Artikel 2.5 Schadebeperking, voordeeltorekening en hardheidsclausule

1. Zowel het college als belanghebbende treden zo veel als redelijkerwijs mogelijk is schadebeperkend op bij het nemen van maatregelen aan kabels of leidingen van de belanghebbende.
2. Schade blijft in elk geval voor rekening van de belanghebbende voor zover:
 - a. hij het risico van het ontstaan van de schade heeft aanvaard;
 - b. hij de schade had kunnen beperken door binnen redelijke grenzen maatregelen te nemen, die tot voorkoming of vermindering van de schade hadden kunnen leiden;
 - c. de schade anderszins het gevolg is van een omstandigheid die aan de belanghebbende kan worden toegerekend;
 - d. de vergoeding van de schade anderszins is verzekerd, of;
 - e. de aan te passen kabels of leidingen niet volgens de vergunning zijn aangelegd.
3. Als de maatregel ook voordeel voor de belanghebbende oplevert, wordt dit bij de vaststelling van de nadeelcompensatie in aanmerking genomen.
4. Als in bijzondere omstandigheden gronden aanwezig zijn om te concluderen dat redelijkerwijs een kleiner of groter gedeelte van het schadebedrag ten laste van de belanghebbende moet blijven dan uit de toepassing van de voorgaande artikelen voortvloeit, kan het college gemotiveerd van het gestelde in deze artikelen afwijken.

Artikel 2.6 Kostencomponenten

5. De hoogte van de kosten voor het nemen van maatregelen aan kabels of leidingen wordt vastgesteld op basis van de hiernavolgende bepalingen. De kosten worden vastgesteld aan de hand van de werkelijke kosten van verlegging, verplaatsing, (tijdelijke) bescherming of verwijdering.
6. De kosten van maatregelen aan kabels of leidingen worden onderscheiden in:
 - a. materiaalkosten;
 - b. kosten van uit en in bedrijf stellen;
 - c. kosten van ontwerp en begeleiding;
 - d. uitvoeringskosten.
7. Ingeval er sprake is van gecombineerde werkzaamheden dient elke belanghebbende zijn deel van de geraamde kosten weer te geven in de kostenraming. De onderbouwing van het geraamde bedrag, waaronder de verdeelsleutel tussen belanghebbenden en het totaal geraamde bedrag voor de gecombineerde werkzaamheden, dient bijgevoegd te worden bij de kostenraming.

Artikel 2.7 Materiaalkosten

Onder materiaalkosten worden verstaan de kosten van materialen die noodzakelijk zijn voor de instandhouding van de functie van de aan te passen kabels of leidingen en daarvoor noodzakelijke beschermingsconstructies, waaronder mantelbuizen.

Artikel 2.8 Kosten van uit en in bedrijf stellen

Onder de kosten van het uit- en in bedrijf stellen worden verstaan:

- a. kosten van het spanning- of productloos maken van de kabels of leidingen evenals de kosten van het weer in bedrijf stellen van de kabels of leidingen;
- b. kosten samenhangend met tijdelijke voorzieningen van operationele aard.

Artikel 2.9 Kosten van ontwerp en begeleiding

Onder de kosten van ontwerp en begeleiding vallen kosten die samenhangen met:

- a. onderzoek;
- b. voorontwerp;
- c. definitief ontwerp;
- d. bestek;
- e. prijs- en contractvorming;
- f. detaillering;
- g. directievoering en toezicht.

Artikel 2.10 Uitvoeringskosten

Onder uitvoeringskosten worden verstaan:

- a. kosten van civieltechnische, bouwkundige en installatietechnische werkzaamheden;
- b. kosten samenhangend met het verwijderen van buiten bedrijf gestelde kabels of leidingen, met uitzondering van de kosten van het afvoeren en storten van vrijgekomen kabel- of leidingmaterialen;
- c. kosten van constructieve en bijzondere voorzieningen die nodig zijn in verband met de aanraking van het infrastructuurwerk;
- d. kosten van tijdelijke voorzieningen van fysieke aard;
- e. kosten samenhangend met het aanvragen van voor de maatregelen benodigde vergunningen of het eenmalig vestigen van een zakelijk recht.

3. Bepalingen van procedurele aard

Artikel 3.1 Gereedmelding en aanvraag nadeelcompensatie

- 1. De maatregel is gereed op het moment dat het plangebied wat betreft de kabels of leidingen, functievrij is en de kabels of leidingen op de definitieve plek liggen. Belanghebbende doet hiervan binnen vijf werkdagen schriftelijk melding aan het college.
- 2. Binnen zes maanden na de melding als bedoeld in het eerste lid dient belanghebbende een aanvraag tot nadeelcompensatie bij het college in. De aanvraag bevat tenminste:
 - a. as built gegevens en tekeningen van de maatregel;
 - b. een eindspecificatie van de werkelijk gemaakte kosten;
 - c. een per kostensoort gespecificeerde opgave van de werkelijk gemaakte kosten aan de hand van het model als bedoeld in bijlage 2;
 - d. een onderbouwing dat de maatregel is uitgevoerd tegen de laagst maatschappelijke kosten;
 - e. facturen van ingekochte goederen en diensten;
 - f. onderbouwing van interne kosten;
 - g. een kopie van het verzoek tot het nemen van maatregelen;
 - h. een kopie van de ingetrokken of gewijzigde vergunning;
 - i. het rekeningnummer van belanghebbende ten behoeve van de betaling na vaststelling van de nadeelcompensatie;
 - j. een accountantsverklaring als het college hiertoe een verzoek heeft gedaan.
- 3. Als de verwachte nadeelcompensatie minder dan € 10.000,- bedraagt, kan de nadeelcompensatie op basis van een vaste prijs worden afgehandeld, mits partijen dit uitdrukkelijk vooraf overeenkomen. In dat geval wordt, in afwijking van het bepaalde in het tweede lid, een aanvraag tot nadeelcompensatie door belanghebbende bij het college ingediend binnen zes weken na de melding als bedoeld in het eerste lid.

Artikel 3.2 Besluitvorming nadeelcompensatie

1. Het college kan binnen acht weken na indiening van de aanvraag tot nadeelcompensatie besluiten:
 - a. de aanvraag niet te behandelen indien deze naar het oordeel van het college onvoldoende is onderbouwd en nadat de belanghebbende in de gelegenheid is gesteld de aanvraag aan te vullen binnen een termijn van vier weken;
 - b. de aangevraagde nadeelcompensatie geheel of gedeeltelijk toe te kennen;
 - c. de aanvraag af te wijzen;
 - d. Het college kan aan het overschrijden van de termijn als bedoeld in artikel 3.1, tweede lid, het gevolg verbinden dat de aangevraagde nadeelcompensatie gedeeltelijk wordt toegekend dan wel wordt afgewezen.
2. Het college kan de beslistermijn eenmalig met acht weken verlengen.
3. Het college kan de aanvraag in handen stellen van een adviseur alvorens te beslissen. De beslistermijn van acht weken zoals genoemd in het eerste lid geldt in dat geval niet.
4. Het college kan het verstrekken van nadere informatie of documenten door belanghebbende verlangen als het college oordeelt dat dit noodzakelijk is voor de beoordeling van de aanvraag.

Artikel 3.3 Advisering

1. Binnen twee weken nadat toepassing is gegeven aan het bepaalde in artikel 3.2, derde lid, wijst het college een adviseur aan, die niet werkzaam is onder de verantwoordelijkheid van een bestuursorgaan van de gemeente.
2. De adviseur geeft binnen twaalf weken een definitief advies over de aanvraag, met daarin tenminste antwoord op de vraag wat de omvang van het schadebedrag is en welk gedeelte hiervan voor vergoeding in aanmerking komt. De adviseur kan partijen horen indien hij dit nodig acht.
3. Naar aanleiding van het advies zoals bedoeld in het tweede lid neemt het college een besluit op de aanvraag binnen vier weken nadat de adviseur een definitief advies heeft geleverd.

Artikel 3.4 Betaling nadeelcompensatie

De uitbetaling van de nadeelcompensatie vindt plaats binnen zes weken na het besluit tot toekenning ervan.

4. Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 4.1 Rangordebepaling

Voor zover er sprake is van privaatrechtelijke overeenkomsten tussen de gemeente en belanghebbende en tot het moment waarop deze zijn beëindigd, zijn de bepalingen in deze nadeelcompensatieregeling, voor zover strijdig met de bepalingen in deze overeenkomsten, niet van toepassing.

Artikel 4.2 Inwerkingtreding

Deze regeling treedt in werking op 1 januari 2027.

Artikel 4.3 Intrekking en overgangsrecht

De Nadeelcompensatieregeling kabels en leidingen gemeente Lansingerland (I20.19298) in werking getreden op 01-01-2021, wordt met ingang van 1 januari 2027 ingetrokken. Aanvragen om nadeelcompensatie die zijn ingediend op grond van de ingetrokken regeling voor dat moment, worden beoordeeld en afgedaan op grond van de ingetrokken regeling.

Artikel 4.4 Citeertitel

Deze regeling wordt aangehaald als: Nadeelcompensatieregeling kabels en leidingen Lansingerland 2027.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van 8 september 2026.

De gemeentesecretaris,

De burgemeester,

Mickel Beckers

Rick van der Linden

Bijlage 1 Schema vergoedingspercentage t.o.v. liggingsduur

Jaar	Percentage
1	100 %
2	100%
3	100%
4	100%
5	100%
6	80%
7	72%
8	64%
9	56%
10	48%
11	40%
12	32%
13	24%
14	16%
15	8%
>15	0%

Bijlage 2 Schema vergoedingspercentage t.o.v. liggingsduur

Jaar	Percentage	Jaar	Percentage
1	100%	17	44,8%
2	100%	18	41,6%
3	100%	19	38,4%
4	100%	20	35,2%
5	100%	21	32,0%
6	80%	22	28,8%
7	76,8%	23	25,6%
8	73,6%	24	22,4%
9	70,4%	25	19,2%
10	67,2%	26	16,0%
11	64,0%	27	12,8%
12	60,8%	28	9,6%
13	57,6%	29	6,4%
14	54,4%	30	3,2%
15	51,2%	>31	0%
16	48,0%		

Bijlage 2 Model Kostenspecificatie

Kabel of leiding				
Leidingbeheerder				
Kenmerk				
Medium, leeftijd, diameter				
Omschrijving	Eenheid	Eenheidsprijs	Aantal	Bedrag
Materiaalkosten				
Totaal materiaalkosten				
Kosten uit en in bedrijf stellen				
Totaal kosten uit en in bedrijf stellen				
Kosten ontwerp en begeleiding				
Totaal kosten ontwerp en begeleiding				
Uitvoeringskosten				
Totaal uitvoeringskosten				
Totale kosten				
TOTAAL				

Toelichting op de NCR Kabels en Leidingen

Algemeen

De AVOI bevat een bepaling over de vergunningplicht voor het aanleggen, in stand houden en opruimen van kabels en leidingen (uitgezonderd kabels als bedoeld in de Telecommunicatiewet) in openbare gronden van de gemeente. Tevens biedt de AVOI de mogelijkheid om vergunningen in te trekken of te wijzigen waarbij ook de verplichting kan worden opgelegd om de betreffende kabels of leidingen te verplaatsen of te verwijderen. Dit kan leiden tot fysieke aanpassingen die de belanghebbende (de netbeheerder) moet uitvoeren. De gemeente wenst een praktische regeling in de vorm van een beleidsregel voor de verdeling van de daarmee gemoeide kosten, de nadeelcompensatie, waarbij uniformiteit en gelijkheid voor alle netbeheerders een belangrijk uitgangspunt is.

Op 30 november 2023 heeft de Raad een addendum op deze regeling aangenomen (Raadsbesluit BR2300072). In dit addendum zijn de vitale transportkabels en/of -leidingen toegevoegd. Voor deze vitale transportkabels en/of -leidingen geldt voor het toekennen van nadeelcompensatie op grond van deze regeling een liggingsduur van maximaal 30 jaar. Voor de overige kabels en leidingen geldt een liggingsduur van maximaal 15 jaar.

In deze nieuwe versie van de regeling is dit addendum opgenomen om zo te komen tot 1 regeling.

Verder zijn in het kader van een verduurzaming van het glastuingebied en de gemeente, ontwikkelingen op het gebied van warmtenetten. Distributieleidingen van deze netten zijn ook aan deze regeling toegevoegd als vitale transportleidingen. Ook voor deze leidingen geldt dus een termijn van maximaal 30 jaar voor het kunnen het toekennen van nadeelcompensatie indien er fysieke aanpassingen aan de leiding moeten worden verricht op grond van een verzoek van het college.

Voor telecommunicatiekabels geldt de schadevergoedingssystematiek van de Telecommunicatiewet. De nadeelcompensatieregeling is zodoende niet van toepassing op kabels die vallen onder de Telecommunicatiewet.

Artikelsgewijze toelichting

1. Inleidende bepalingen

Artikel 1.1 aanvraag

De aanvraag behelst de aanvraag om nadeelcompensatie en dient niet te worden verward met de aanvraag zoals deze is omschreven in de AVOI. De aanvraag in deze Nadeelcompensatieregeling ziet op het verzoek dat de netbeheerder doet omdat hij (een deel van) zijn schade vergoed wil krijgen, terwijl de aanvraag in de AVOI ziet op een aanvraag tot het verlenen van een vergunning.

Artikel 1.1 openbare gronden

Het gebied binnen de gemeente zoals bedoeld in artikel 1.1 van de Telecommunicatiewet; Dit is gerelateerd aan de taak die de gemeente heeft op basis van de wet (onder andere de Wegenwet). Op deze gronden rust ook de vergunningplicht als genoemd in artikel 2.1 van de AVOI. De binnen de gemeentegrenzen gelegen openbare gronden die niet in het beheer zijn van de gemeente maar bijvoorbeeld van de provincie of Rijkswaterstaat vallen hier buiten.

Artikel 1.1 belanghebbende

Enkel de netbeheerder, niet zijnde een aanbieder, kan een beroep op schadevergoeding doen op grond van deze regeling, nadat hij een verzoek tot het nemen van maatregelen heeft gehad. Bij de invulling van de definitie 'belanghebbende' wordt verder aangesloten bij het bestuursrecht.

Artikel 1.1 liggingsduur

De nadeelcompensatie voor het aanpassen van kabels en leidingen wordt primair afgeleid van de tijd die de kabels en leidingen in de grond hebben kunnen liggen. Bij voorkeur wordt de liggingsduur vastgesteld aan de hand van de datum van vergunningverlening voor de betreffende kabel of leiding en de datum van het wijzigen dan wel intrekken van die vergunning. De liggingsduur kan ook op andere wijze aannemelijk worden gemaakt, bijvoorbeeld door middel van een as-built-tekening voorzien van een datum.

Artikel 1.1 nadeelcompensatie

Het begrip nadeelcompensatie vloeit voort uit artikelen 4.126 - 4.131 van Titel 4.5 van de Algemene wet bestuursrecht. Voor het aanvraagproces en het berekenen van de nadeelcompensatie wordt aangesloten bij de systematiek uit Titel 4.5.

Artikel 1.1 schade

De schade die een netbeheerder lijdt als gevolg van een noodzakelijke aanpassing van zijn kabel of leiding, is opgebouwd uit een aantal kostencomponenten, die in vrijwel alle bestaande nadeelcompensatieregelingen voor kabels en leidingen worden gebruikt. Kosten die niet binnen één van deze componenten vallen, komen niet voor vergoeding in aanmerking. De kostencomponenten worden nader toegelicht in hoofdstuk 2 van deze Nadeelcompensatieregeling.

Het gaat om de werkelijk gemaakte kosten, tenzij er voorafgaande aan de te nemen maatregel afspraken over een vaste prijs worden gemaakt. Omdat het om het vergoeden van schade gaat, komt BTW niet voor vergoeding in aanmerking, tenzij de netbeheerder de BTW niet kan verrekenen. Dit is het geval bij o.a. waterschappen en Defensie Pijpleiding Organisatie.

Artikel 1.1 verzoek tot het nemen van maatregelen

Een verzoek tot het nemen van maatregelen is een beschikking van het college waarbij ook tevens een vergunning wordt gewijzigd of ingetrokken (bij kabels en leidingen in of op openbare gronden) of waarbij het college verzoekt tot aanpassing van een kabel of leiding zonder dat daarbij een vergunning wordt gewijzigd of ingetrokken (bij kabels en leidingen in of op gronden die niet in beheer zijn van de gemeente, of wanneer er geen vergunning is afgegeven dan wel bekend is), met de daaraan verbonden verplichting tot het aanpassen van een kabel of leiding. Op deze manier wordt het bestuurlijke proces volledig en op de juiste manier bewandeld. Omdat het intrekken van de vergunning direct gekoppeld is aan de hoogte van de vergoeding, wordt met het samentrekken van het moment van het verzoek en de intrekking van de vergunning de liggingsduur ook direct gekoppeld aan het moment waarop de noodzaak tot verleggen ontstaat.

Artikel 1.1. Vitale transportkabels en/of leidingen

In de afgelopen jaren is het binnen onze gemeente enkele keren voorgekomen dat er op kosten van de netbeheerders kabels en leidingen verlegd moesten worden. In samenwerking en afstemming tussen de partijen zijn werkzaamheden naar ieders tevredenheid uitgevoerd. Het addendum dat op 30 november 2023 is vastgesteld waarbij vitale transportkabels en/of leidingen werden aangewezen vormt hiermee een extra zekerheid naar de netbeheerders voor de vitale ondergrondse infrastructuur. Het raadsbesluit is met deze wijziging in de regeling opgenomen zodat er weer één regeling is voor nadeelcompensatie. Als uitbreiding van de in het addendum vastgestelde vitale transportkabels en/of leidingen is ook de transportleiding (hoofdleiding) van warmtenetten aan dit artikel toegevoegd.

Artikel 1.2. Toepassingsbereik

Deze Nadeelcompensatieregeling is een wetsinterpreterende beleidsregel over de afweging van belangen en de uitleg van titel 4.5 van de Algemene wet bestuursrecht. Na de inwerkingtreding van titel 4.5 Awb ligt de grondslag voor nadeelcompensatie in art. 4:126 Awb en in artikel 2.14 van de AVOI 2027.

De Nadeelcompensatieregeling is voor wat betreft kabels en leidingen van toepassing op het moment dat het gaat om maatregelen die de netbeheerder dient te nemen vanwege de uitoefening door het college van haar publieke taak. Het college zal bij de afweging van belangen rekening houden met commerciële belangen en andere belangen dan die de publieke taakvoering van het college met zich brengen.

Voorbeelden van dergelijke situaties zijn de verkoop van snippergroen, of projecten met andere dan wel meerdere initiatiefnemers.

Artikel 1.2 verduidelijkt dat de verdeling van kosten in verband met het nemen van maatregelen aan telecommunicatiekabels, wordt vastgesteld aan de hand van artikel 5.8 van de Telecommunicatiewet. Een aanbieder kan daarom geen beroep doen op de regels omtrent nadeelcompensatie, omdat de kostenverdeling bindend is vastgelegd in de Telecommunicatiewet.

Daarnaast bakent artikel 1.2 de reikwijdte van de Nadeelcompensatieregeling af. Het gaat hierbij om de functionele reikwijdte. De regeling vindt geen toepassing op kabels en leidingen in beheer bij de gemeente. Voorbeelden van deze categorie zijn rioolleidingen, kabels openbare verlichting, drainageleidingen en verkeersregelinstallaties. Netten die niet vallen onder één van de categorieën openbare werken als bedoeld in hoofdstuk 10 van de Omgevingswet (bijvoorbeeld *point to point* verbindingen tussen twee bedrijfslocaties) zijn eveneens uitgesloten van de werkingssfeer van deze regeling. Het idee hierachter is dat deze kabels en leidingen een puur private functie hebben voor een bepaalde (rechts)persoon, zodat het in beginsel niet past om een aanpassing van dergelijke netten te compenseren met publiek geld. De eventuele schadevergoeding voor aanpassingen aan deze categorie netten zal geregeld kunnen worden bij vergunningverlening voor de aanleg, of door middel van een separate aanvraag om vergoeding door betreffende netbeheerder.

2. Nadeelcompensatie

Artikel 2.1. Algemeen

Voor de uitvoering van deze regeling wordt Titel 4.5 Awb gevolgd. Een belanghebbende, in dit geval een netbeheerder geen aanbieder zijnde, die recht meent te hebben op nadeelcompensatie voor aanpassingen aan kabels en leidingen, moet hiervoor een aanvraag indienen bij het college. Op basis van deze regeling wordt bepaald of nadeelcompensatie wordt verleend en hoe hoog het bedrag is dat dan wordt uitgekeerd. Het college bepaalt de hoogte van de nadeelcompensatie in principe aan de hand van deze Nadeelcompensatieregeling. Bij de voorbereiding van een besluit maakt het college een zelfstandige belangenafweging aan de hand van de relevante omstandigheden van het geval, op grond van artikel 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht. Deze belangenafweging kan leiden tot het afwijken van deze beleidsregels (ABRvS 27-08-2003, ECLI:NL:RVS:2003:AI1440).

Met juridische grondslag(en) wordt bedoeld op de rechtsposities van de aan te passen kabel en/of leiding, zoals een vergunning, zakelijk recht of het besluit tot oplegging van een gedoogplicht. Een belanghebbende dient deze en andere grondslagen waarop hij aanspraak maakt aan te tonen of voldoende aannemelijk te maken aan het college

Artikel 2.2. Kabels en leidingen binnen beheergebied

Dit artikel bepaalt de hoogte van de nadeelcompensatie als de aan te passen kabel of leiding van belanghebbende in gronden ligt die in het beheer van de gemeente zijn. Degene die kabels en leidingen

legt in openbare gronden van de gemeente, moet er rekening mee houden dat er op enig moment wijzigingen kunnen optreden in de bestemming of het gebruik van die gronden. Om die reden is het redelijk dat naarmate de kabels of leidingen er langer liggen, de toe te kennen tegemoetkoming in hoogte afneemt tot deze, na verloop van 15 of 30 jaar, op 0 wordt gesteld. Dit is het normale maatschappelijke risico dat op de netbeheerder rust. De termijn van 15 jaar is gebaseerd op de voorzienbaarheid van ontwikkelingen in de openbare ruimte in de gemeente. Op dit punt is aangesloten op het bepaalde in de NKL '99, de adviezen van de Commissie Burgering en jurisprudentie op dit vlak (Rechtbank Den Haag 04-04-2000, ECLI:NL:RBSGR:2000:AA6953). De termijn van 30 jaar, vastgesteld door de Raad, vormt een extra zekerheid naar de netbeheerders voor de vitale ondergrondse infrastructuur en betreft een garantie voor de (maximale) liggingsduur.

Anderzijds mag van de gemeente verwacht worden dat een kabel of leiding minimaal vijf jaar ongestoord kan blijven liggen. Daarom wordt een aanpassing binnen die termijn volledig vergoed, tenzij er sprake is van risicoaanvaarding door de belanghebbende, zoals bepaald in artikel 2.5 van de Nadeelcompensatieregeling.

De term 'in beginsel' is opgenomen, omdat de nadeelcompensatie nog kan worden gecorrigeerd op grond van artikel 2.5, lid 2 t/m 4 van de Nadeelcompensatieregeling. Voor een nadere toelichting hieromtrent wordt verwezen naar artikel 2.5.

Artikel 2.3. Kabels en leidingen buiten openbare ruimte

Voor deze kabels en leidingen, die meestal moeten worden aangepast ten behoeve van nieuwe infrastructuur, ontbreken per definitie vergunningen van de gemeente, zodat publiekrechtelijke regels voor nadeelcompensatie daar geen directe toepassing kunnen vinden. Een staffel, gestoeld op voorzienbaarheid dat er na een zekere tijd werkzaamheden door de gemeente uitgevoerd kunnen worden, is in dit geval niet mogelijk. Wanneer de gemeente over zou gaan tot onteigening van deze gronden, zou een formele toepassing van het onteigeningsrecht kunnen meebrengen dat de belanghebbende geen kosten vergoed zou krijgen (tenzij hij over een recht beschikt dat in te roepen is, zoals een recht van opstal of het eigendomsrecht). Toepassing van dit instrument kan een nadelige positie opleveren voor de netbeheerder en een significante verlenging van procedures voordat aan de uitvoering van de geplande werkzaamheden begonnen kan worden voor de gemeente. Dit brengt onnodige maatschappelijk kosten met zich. Door de vergoeding van (een aanzienlijk deel van) de kosten (kosten voor ontwerp en begeleiding en uitvoeringskosten) wordt in ieder geval een reëel deel van de schade vergoed.

De kostenverdeling van aanpassingen aan kabels leidingen in of op gronden die niet in beheer zijn van de gemeente is ontleend aan de systematiek van de NKL '99 en de Overeenkomst inzake verleggingen van kabels en leidingen buiten beheersgebied van 10 februari 1999 (de Overeenkomst). Deze verdeling is destijds overeengekomen in overleg met de brancheorganisaties van kabel- en leidingbeheerders en wordt algemeen aanvaard als redelijk.

De term 'in beginsel' is opgenomen, omdat de nadeelcompensatie nog kan worden gecorrigeerd op grond van artikel 2.5, lid 2 t/m 4 van de Nadeelcompensatieregeling.

Artikel 2.4. Kabels en leidingen die liggen met een zakelijk recht of gedoogplicht

Wanneer de belanghebbende eigenaar is van de grond waarin de aan te passen kabel of leiding ligt, of ten behoeve van de aan te passen kabel of leiding een zakelijk recht (bijvoorbeeld een recht van opstal of erfdienstbaarheid) of een gedoogplicht op grond van de Omgevingswet is gevestigd, kan ingevolge het onteigeningsrecht aanspraak worden gemaakt op volledige schadeloosstelling. De reden hiervoor is dat privaatrecht voorrang heeft op publiekrecht op dit vlak. De AVOI, met Nadeelcompensatieregeling, kan privaatrechtelijke afspraken niet opzijzetten (ABRvS 5 december 2012, ECLI:NL:RVS:2012:BY5135).

Ook hier geldt weer dat de term ‘in beginsel’ opgenomen is, omdat de nadeelcompensatie nog kan worden gecorrigeerd op grond van artikel 2.5, lid 2 t/m 4 van de beleidsregel.

Voor transformatorstations/verdeelstations waarvoor een zakelijk recht is afgesloten geldt in principe volledige schadeloosstelling bij verplaatsing. Nutspartijen hebben samen met de VNG voor deze gevallen het zgn. regieartikel vastgesteld. In de ledenbrief van de VNG van 24 april 2025 (Lbr. 25/020) wordt aangegeven dat de VNG en regionale netbeheerders samen zien dat netbeheerders ook vanuit hun wettelijke taak een hoge mate van zekerheid moeten regelen. Met aankoop van grond en vestiging van zakelijk recht met een regieartikel kunnen regionale netbeheerders de benodigde zekerheden verkrijgen. In dit kader is in de Samenwerkingsovereenkomst tussen Stedin en de gemeente afgesproken dat bij verplaatsing van een transformatorstations/verdeelstations de schade die voor vergoeding in aanmerking komt, wordt vastgesteld op basis van de afschrijvingstermijnen die gelden voor de betreffende installatie, zoals voorgeschreven in de op dat moment geldende Regulatorische Accounting Regels (RAR) van de Autoriteit Consument & Markt (ACM).

Artikel 2.5. Schadebeperking, voordeeltorekening en hardheidsclausule

Partijen dienen, in het kader van de aanpassing van kabels en leidingen, schadebeperkend op te treden. Zij moeten rekening houden met de wederzijdse belangen, bijvoorbeeld bij de technische oplossing of de keuze van het tracé. De aanpassing moet gerealiseerd worden op basis van een technisch adequaat alternatief, dat tegen de maatschappelijk laagste kosten gerealiseerd kan worden.

In lid 2 zijn gronden opgenomen, op basis waarvan de schade mogelijk (deels) voor rekening van belanghebbende moet blijven. Als de belanghebbende het risico op schade (actief of passief) heeft aanvaard, niet heeft voldaan aan zijn plicht om schade te beperken of de schade anderszins is verzekerd, heeft dat gevolgen voor de omvang van zijn aanspraak op nadeelcompensatie.

Actieve risicoaanvaarding

Bij de beoordeling van de aanspraak op nadeelcompensatie speelt de vraag of en in hoeverre de benadeelde het risico op schade heeft aanvaard een belangrijke rol. Van actieve risicoaanvaarding is sprake als de belanghebbende zelf handelingen verricht (bijv. investeringen doet) op een moment waarop hij de intrekking van de vergunning kon voorzien. Een andere mogelijkheid is dat in de vergunning die aan de belanghebbende is verleend, is aangegeven dat binnen een bepaalde termijn ruimtelijke ontwikkelingen te verwachten zijn.

Het hangt af van de specifieke omstandigheden of geconcludeerd moet worden dat sprake is van risicoaanvaarding. Binnen de discipline kabels en leidingen is de figuur van actieve risicoaanvaarding bekend. De NKL '99 en de Overeenkomst bevatten bijvoorbeeld een artikel dat gewijd is aan dit onderwerp. Wanneer binnen 5 jaar werkzaamheden te verwachten zijn aan de infrastructuur (en er dus een verlegging van kabels en leidingen noodzakelijk zal zijn), maar de belanghebbende kiest er toch voor om zijn net aan te leggen, dan komen de kosten voor de verlegging geheel voor rekening van de belanghebbende. Belangrijk om te vermelden is dat de actieve risicoaanvaarding in de NKL '99 en Overeenkomst wordt getoetst aan het feit of dit is opgenomen in de vergunning voor de aanleg van de leiding. De gemeente zal de actieve risicoaanvaarding op dezelfde wijze toetsen, omdat hiermee een objectieve maatstaf wordt gehanteerd.

Passieve risicoaanvaarding

Van passieve risicoaanvaarding wordt gesproken als belanghebbende ervan heeft afgezien om passende (aanpassings)maatregelen te nemen, toen hij daartoe redelijkerwijs (nog) in de gelegenheid was en kon voorzien, althans rekening moest houden met de omstandigheid dat er op een later ogenblik bepaalde

overheidsmaatregelen zouden worden genomen die dat onmogelijk zouden maken. Van de schade die hij vervolgens lijdt, terwijl hij die had kunnen voorkomen door tijdig te handelen, wordt geacht dat hij die (passief) heeft aanvaard.

Schadebeperkingsplicht

Het leerstuk van de risicoaanvaarding hangt nauw samen met de vraag of de belanghebbende, als nodig, passende maatregelen heeft getroffen ter voorkoming of beperking van schade. De schade die door het treffen van zodanige maatregelen voorkomen had kunnen worden of beperkt, moet ten laste blijven van de belanghebbende. Omgekeerd geldt dat de redelijke kosten van de maatregelen die ter voorkoming of beperking van schade zijn genomen voor vergoeding in aanmerking kunnen komen.

Schade die anderszins is verzekerd

Een belanghebbende kan slechts aanspraak maken op een vergoeding voor zover vergoeding van het nadeel op een andere wijze niet mogelijk is. Dit criterium beoogt te voorkomen dat belanghebbende wordt verrijkt doordat dezelfde schade meermaals wordt vergoed. Dat kan bijvoorbeeld het geval zijn als en voor zover de schade al is vergoed door aankoop, onteigening, een vergoeding in natura, op grond van een specifieke wettelijke regeling, of op andere wijze. Te denken valt aan het meenemen van nadeelcompensatie bij minnelijke verwerving van anders te onteigenen gronden en de uit de waterstaat bekende praktijk om te trachten met rechthebbenden tot minnelijke overeenstemming te komen, voordat een publiekrechtelijk besluit wordt genomen, waardoor aantasting van een onroerende zaak rechte mogelijk wordt. Van een voldoende verzekerde vergoeding kan ook sprake zijn als deze niet door de schadeveroorzakende instantie, maar door een derde wordt uitgekeerd. Bij het oordeel of vergoeding van de schade anderszins verzekerd is, moet rekening worden gehouden met alle relevante feiten en omstandigheden van het geval.

Strijd met vergunning

Als een leiding is aangelegd in strijd met de voor die leiding verleende vergunning, ligt de leiding daar in beginsel onrechtmatig en moet (in theorie althans) op aanzegging van de eigenaar of beheerder van de grond en op kosten van belanghebbende worden aangepast of verwijderd. Dit kan betekenen dat een kabel of leiding, als deze wel in overeenstemming met de vergunning zou zijn aangelegd, niet aangepast had hoeven worden. In dat geval blijft (een deel van) de schade voor belanghebbende.

Lid 3 geeft de mogelijkheid tot het toepassen van voordeeltorekening. Van voordeeltorekening is sprake wanneer belanghebbende -naast kosten- tevens een kwantificeerbaar voordeel heeft bij een aanpassing van zijn kabel of leiding. Hiervan kan bijvoorbeeld sprake zijn in de volgende gevallen:

- de bestaande kabel of leiding was technisch versleten en had sowieso op korte termijn aangepast moeten worden;
- de nieuwe kabel of leiding heeft een hogere capaciteit of drukklasse dan de bestaande leiding;
- de netbeheerder heeft de verlegging te baat genomen om een evident verkeerde ligging, een constructiefout of een onjuiste materiaalkeuze te corrigeren.

Lid 4 van dit artikel bevat de zogenaamde hardheidsclausule: Als toepassing van de Nadeelcompensatieregeling leidt tot een onevenredige uitkomst kan het college in uitzonderlijke gevallen (al dan niet op verzoek van belanghebbende) gemotiveerd afwijken van de regeling.

Artikel 2.6 Kostencomponenten

Bij de bepaling van de tegemoetkoming is sprake van een berekening op basis van de werkelijke kosten. Dit zijn de kosten die direct toegerekend kunnen worden aan de aanpassing van de kabel of leiding. Kabels

en leidingen worden beschouwd als niet verhandelbare objecten en hebben geen economische waarde in die zin. Bij aanpassingen van ondergrondse infrastructuur is het van belang dat de aanpassing gerealiseerd moet worden op basis van een technisch adequaat alternatief dat tegen de maatschappelijke laagste kosten gerealiseerd kan worden. Dit houdt in dat gestreefd dient te worden naar optimalisatie, hetgeen betekent dat bij een aanpassing gekozen zal worden voor het meest aantrekkelijke alternatief onder de voorwaarde dat dit geen nadelen oplevert voor de belanghebbende en de gemeente ten opzichte van de meest voor de hand liggende variant. De meest voor de hand liggende variant is een aanpassing ter plaatse van de oorspronkelijke ligging van de aan te passen kabel of leiding.

Als bij een aanpassing de netbeheerder de gelegenheid benut om bijvoorbeeld de capaciteit of de drukklasse van een leiding te verhogen of als zich bij de aanpassing andere kwantificeerbare voordelen voor de netbeheerder voordoen, kan de tegemoetkoming dienovereenkomstig worden gecorrigeerd. Er kan eveneens een correctie op de tegemoetkoming plaatsvinden als de aan te passen kabel of leiding kenbaar technisch versleten is op de datum van het verzoek tot aanpassing.

Artikel 2.7 Materiaalkosten

Onder materiaalkosten worden in elk geval verstaan:

- kosten van kabel- en leidingcomponenten;
- kosten van elektrotechnische, werktuigbouwkundige en civieltechnische materialen;
- kosten van bouwmaterialen;
- kosten van bouwmaterialen bestemd voor gebouwen waarin delen van leidingsystemen worden ondergebracht.

Transportkosten vanaf de bouwlocatie en stortkosten van vrijgekomen kabels en leidingen behoren niet tot de materiaalkosten (hierbij is in aanmerking genomen dat vrijgekomen kabel- en leidingmaterialen eigendom zijn en blijven van de netbeheerder, of ze nu een positieve of negatieve waarde vertegenwoordigen).

Artikel 2.8 Kosten van uit en in bedrijf stellen

Tijdelijke voorzieningen van operationele aard zijn voorzieningen die benodigd zijn om de levering tijdens de uitvoering van een aanpassing te waarborgen. Voorbeelden zijn extra kosten van personele aard ten behoeve van bedrijfsvoering en hulpmiddelen zoals watertanks, gasflessen en noodaggregaten. Deze voorzieningen houden direct verband met het waarborgen van de levering en niet met het werk waarvoor de aanpassing van de leiding plaatsvindt.

Artikel 2.9 Kosten van ontwerp en begeleiding

Voor de bepaling van de kosten van ontwerp en begeleiding wordt aansluiting gezocht bij artikel 26 van de Regeling van de verhouding tussen opdrachtgever en adviserend ingenieursbureau (RVOI 2001).

Voor de hoogte van deze kosten zijn de werkelijke kosten het uitgangspunt. Als deze afwijken van het in de RVOI 2001 aangegeven niveau, dan dient onderbouwing van de afwijking te worden gegeven.

Artikel 2.10 Uitvoeringskosten

- a. Voorbeelden van bouwkundige, civiel- en installatietechnische werkzaamheden zijn werkputten en ondersteuning.
- b. De kosten samenhangend met de uitvoering van het verwijderen van verlaten kabels en leidingen vallen onder uitvoeringskosten, evenals de kosten van het opslaan in hanteerbare stukken en het transport op de bouwlocatie. De ter plaatse vrijgekomen kabel- en leidingmaterialen zijn c.q. worden het eigendom van de belanghebbende. Kosten van transport vanaf de bouwplaats en stort- of verwerkingskosten komen niet voor vergoeding in aanmerking.
- c. Onder constructieve en bijzondere voorzieningen die nodig zijn in verband met de aanraking van het infrastructuurwerk wordt verstaan: voorzieningen die het infrastructuurwerk beschermen tegen directe of indirecte aanraking met de kabel of leiding of de inhoud ervan, zoals overkluizingen en mantelbuizen (ABRvS 11-06-2014, ECLI:NL:RVS:2014:2069).
- d. Onder de kosten van tijdelijke voorzieningen van fysieke aard worden alle tijdelijke fysieke verbindingen verstaan, die direct verband houden met het werk waardoor de leiding aangepast dient te worden. Gedacht kan hierbij worden aan gefaseerde aanpassing, omdat het werk een direct definitieve ligging niet mogelijk maakt. Tijdelijke voorzieningen die nodig zijn in verband met het waarborgen van de levering vallen hier niet onder. Het betreffen voorzieningen die worden opgeheven zodra de definitieve verlegging is gerealiseerd.
- e. Onder deze kostencomponent vallen de door belanghebbende verschuldigde leges voor vergunningen t.b.v. het nieuwe tracé en de kosten van inschrijving van een zakelijk recht (zoals een recht van opstal) in de openbare registers.

3. Bepalingen van procedurele aard

Artikel 3.1 Gereedmelding en aanvraag schadevergoeding

De belanghebbende moet een schriftelijke melding doen als de aanpassing gereed is, waarbij het plangebied geschikt is voor de beoogde functie of het beoogde gebruik, ofwel functievrij. Deze datum is van belang, omdat de termijn voor het indienen van een aanvraag tot nadeelcompensatie gekoppeld is aan het gereed zijn van de aanpassing.

De gevraagde gegevens stellen het college in staat om de rechtmatigheid en de doelmatigheid van de verrichte aanpassing te beoordelen. Belanghebbende moet kunnen aantonen dat de opgevoerde kosten werkelijk zijn gemaakt, bijvoorbeeld door middel van facturen en urenuittrekeningen van interne en externe medewerkers.

Als het college het voor de beoordeling van de aanvraag noodzakelijk acht dat de door belanghebbende geleverde gegevens door een externe accountant worden gecontroleerd, kan hij de belanghebbende, na deze te hebben gehoord, verzoeken tot het doen opstellen van deze verklaring.

Het vierde lid biedt de mogelijkheid om de werkzaamheden uit te voeren op basis van een vaste prijs. Het voordeel van dit systeem is dat er achteraf een relatief zware administratieve procedure voorkomen wordt om kosten vergoed te krijgen. Omdat de schade voorafgaand aan de werkzaamheden al is vastgesteld, is de termijn waarbinnen een aanvraag ingediend dient te worden gereduceerd tot zes weken, in plaats van zes maanden. Er hoeft enkel te worden getoetst of de werkzaamheden daadwerkelijk hebben plaatsgevonden en of de opgevoerde kosten overeenkomen met de afspraak op basis van vaste prijs.

Artikel 3.2. Besluitvorming schadevergoeding

Het college neemt binnen acht weken na indiening van de aanvraag een besluit inhoudende één van de in dit artikel opgesomde mogelijkheden. De aanvraag kan geheel of gedeeltelijk worden gehonoreerd of

geheel afgewezen worden. In complexe gevallen kan het college besluiten de aanvraag eerst aan een onafhankelijk adviseur voor te leggen. Het college houdt bij haar besluit op de aanvraag dan rekening met het uitgebrachte advies van deze adviseur. In eenvoudige gevallen kan het college direct een besluit nemen en kan het vragen van een onafhankelijk advies achterwege blijven. Als de aanvraag onvoldoende gegevens bevat voor een beoordeling zal belanghebbende vier weken de gelegenheid krijgen om aanvullende informatie te verstrekken. De beslistermijn van acht weken wordt dan opgeschort met ingang van de dag waarop aanvullende informatie wordt gevraagd en tot de dag waarop de gevraagde informatie alsnog wordt verstrekt. Het besluit op de aanvraag is een besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht. Hiertegen staan bezwaar en beroep open.

Het college kan aan het overschrijden van de zes maanden termijn na gereedmelding van het werk (artikel 3.1 lid 2) voor het indienen van een verzoek tot nadeelcompensatie het gevolg verbinden dat de aangevraagde nadeelcompensatie gedeeltelijk wordt toegekend dan wel wordt afgewezen. Deze maatregel ziet erop dat verzoeken tot nadeelcompensatie tijdig worden ingediend en dat dit niet (meer) plaatsvindt na afsluiting van een project. Het is echter niet mogelijk verzoeken niet-ontvankelijk te verklaren na voornoemde termijn, aangezien een rechtsvordering voor vijf jaar kan blijven bestaan¹. Het fungeert als stok achter de deur om zorg te dragen dat aanvragen niet zeer laat worden ingediend. In de praktijk, op Rijksniveau, is gebleken dat deze werkwijze goed functioneert en door partijen wordt geaccepteerd. Hierbij dient gemeld te worden dat het gedeeltelijk toekennen dan wel afwijzen van nadeelcompensatie op basis van overschrijding van de termijn goed dient te worden gemotiveerd. Op basis van lid 2 kan de gemeente de beslistermijn met acht weken verlengen. Dit zal schriftelijk aan de belanghebbende worden meegedeeld.

Artikel 3.3 Advisering

Als het college behoefte heeft aan advies over de aanvraag kan het college de aanvraag aan een onafhankelijk adviseur voorleggen. Het uitgebrachte advies vormt in beginsel de basis voor het te nemen besluit, maar het college kan gemotiveerd afwijken van het advies.

4. Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 4.1.

In het verleden zijn tussen netbeheerders en de gemeente privaatrechtelijke overeenkomsten gesloten over de verdeling van de kosten van aanpassingen aan kabels en leidingen. Als een belanghebbende meent dat een dergelijke overeenkomst nog steeds van toepassing is, dient hij het bestaan en de geldigheid ervan aan te tonen. Op het moment dat er een overeenkomst geldt gaan de afspraken die daarin zijn opgenomen voor op de AVOI en deze regels.

¹ Het college kan de aanvraag afwijzen als op het tijdstip van de aanvraag vijf jaren zijn verstreken na aanvang van de dag na die waarop belanghebbende bekend is geworden met de schade die het gevolg is van een verzoek tot het nemen van maatregelen. Deze opgenomen termijn is een weergave van de verjaringstermijn op grond van het Burgerlijk Wetboek.